

РЕШЕНИЕ

№ 1188

гр. София, 24.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 22.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **11356** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по повод жалба на Т. Т. Д. против решение РКР21-РИ09-18820.10.2021 г. на кмет на район К., СО. Оспорваното решение е по заявление СОА21-ЕВ01-662/08.10.2021 г. по чл. 24 от ЗДОИ, а според оспорващ е незаконосъобразно. Иска се отмяната му.

Излагат се съображения – издаденото решение на кмет на район К., СО не е съобразено с изискванията на чл. 34 от ЗДОИ; исканата от него информация е обществена, тъй като по този начин ще си създаде мнение за дейността на държавни и органи на изпълнителната власт; кмет на район К. е задължен субект по ЗДОИ и следва да предоставя искана информация по ЗДОИ. Решението по неговото заявление от 08.10.2021 г. е немотивирано. Иска се присъждане на разноски в размер на 1000 лева за правна помощ по написване на жалбата и 10 лева – платена ДТ.

Ответник – кмет на район К., СО чрез пълномощник оспорва жалбата. Възраженията са по отношение на това, че район К. не е страна по договор ЕЕ 1250/05.08.2015 г. В общинска администрация такъв орган не е наличен, в какъвто смисъл е приложена разпоредбата на чл. 33 от ЗДОИ. Искането е за отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното.

Жалбата е допустима, подадена в срок от лице участвало в административното производство и е със засегнат интерес.

Съдът не намира противоречие в установените в производството фактически обстоятелства. На 08.10.2021 г., жалбоподател, чрез контактен център на СО подава заявление до кмет на район К. за достъп до обществена информация за предоставяне на копие от договор ЕЕ 1250/05.08.2015 г.. Исканата информация да му бъде предоставена по електронен път. От контактен център на СО заявлението е препратено на кмет на район К.. В срока за произнасяне по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ с решение РКР21-РИ09-18820.10.2021 г. на кмет на район К., СО е решено да бъде уведомен заявителя, жалбоподател, че кмет и район К. не са страна по такъв договор и в местната общинска администрация не е наличен този договор.

С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимия материален закон /предмета и целта на закона/ и при изричната разпоредба на чл. 28, ал. 2, чл. 34, чл. 38 и чл. 39 ЗДОИ за формата и съдържанието на решението, както и за връчването му, е налице императивна законова разпоредба, която изисква и задължава субектите по чл. 3 от закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация. При направено искане за достъп до информация задълженият субект е длъжен да разгледа подаденото заявление, извършвайки поредица от действия, регламентирани в разпоредбите на чл. 28 – чл. 33 вкл. от ЗДОИ, вследствие на които да прецени исканата информация дали е такава по определението на закона или не, налице ли са законови ограничения за достъп до исканата информация и в зависимост от това да уважи искането в пълен или ограничен обем, или да постанови мотивиран отказ. Това правило е приложимо и в случаите, когато задълженият субект прецени, че търсената информация не може да бъде получена на основание ЗДОИ.

Достъпът до служебна обществена информация е свободен и може да бъде ограничен в изрично изброените в чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ хипотези.

Правопораждащ факт за задължителното произнасяне по реда на чл. 28 от ЗДОИ на кмета на [община] е характерът на исканата информация. Ако исканата от заявителя информация е обществена по своя характер, органът е длъжен да се произнесе по направеното искане, като предостави или откаже предоставянето на исканата информация с оглед на ограниченията по чл. 37, ал. 1 ЗДОИ. Ако исканата информация не е обществена по своя характер, за сезирания орган няма да е налице задължение за произнасяне, тъй като компетентността му не би имала обект, по отношение на който да бъде упражнена. В случая се констатира безпротиворечиво, че исканата информация попада в обхвата на чл. 2, чл. 9- чл. 11 от ЗДОИ.

При анализ на приетите по делото писмени доказателства, съдът приема, че ответникът е нарушил приложимия материален закон- чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, защото не се е произнесъл писмено по подаденото заявление за достъп до обществена информация. Тази разпоредба задължава органите или изрично определените от тях лица да се произнесат с решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и да уведомят писмено заявителя за своето решение.

С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимия материален закон /предмета и целта на закона/ и при изричната разпоредба на чл. 28, ал. 2, чл. 34, чл. 38 и чл. 39 ЗДОИ за формата и съдържанието на решението, както и за връчването му, е налице императивна законова разпоредба, която изисква и

задължава субектите по чл. 3 от закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация. При направено искане за достъп до информация задълженият субект е длъжен да разгледа подаденото заявление, извършвайки поредица от действия, регламентирани в разпоредбите на чл. 28 – чл. 33 вкл. от ЗДОИ, вследствие на които да прецени исканата информация дали е такава по определението на закона или не, налице ли са законови ограничения за достъп до исканата информация и в зависимост от това да уважи искането в пълен или ограничен обем, или да постанови мотивиран отказ. Това правило е приложимо и в случаите, когато задълженият субект прецени, че търсената информация не може да бъде получена на основание ЗДОИ.

Заявлението е за предоставяне на договор, който е означен само с регистърен номер без да са посочени страни по договора. В тази връзка съдът намира, че предмета на искането е неизяснен. Ако заявлението не отговаря на изискванията на чл. 25, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ и не съдържа точно описание на исканата информация, административният орган е длъжен да укаже това на заявителя и да му даде възможност да уточни заявлението си, по аргумент от чл. 29, ал. 1 от ЗДОИ. Съгласно цитирания текст, в случай, че не е ясно точно каква информация се иска или когато тя е формулирана много общо, заявителят се уведомява за това и има право да уточни предмета на исканата обществена информация.

Атакуваното решение обаче е незаконосъобразно по отношение на заявлението. Ответникът е уведомил жалбоподателя че не разполага с исканата информация тъй като район К. или кмета на района не са страни по договора. . Неправилно обаче той се е позовал на разпоредбата на чл. 33 ЗДОИ. Последната гласи: "Когато органът не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок той уведомява за това заявителя". Видно е, че така посочената разпоредба касае случаи, в които не само органът не разполага с исканата информация, но и няма данни за нейното местонахождение; това, че тази информация не е в районната администрация не освобождава органа от задължението да поиска допълнително уточнения във връзка с искането, ако приеме, че то е с неясно описание. Без да са посочени страни по договора, районен кмет сочи, че не е страна по договора. Следвало е да даде указания за корекция на заявлението като се посочи какъв е договора, за което от жалбата се прави извод, че жалбоподателят има информация за това. В самата жалба, същия сочи, че информация е получил от отговор от МРРБ на негова кореспонденция от 21.09.2021 г., която не е приложена в цялост по делото, като приложение към жалбата. В тази хипотеза следва да намери приложение нормата на чл. 32, ал. 1 ЗДОИ: "Когато органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща съответно заявлението, като уведомява за това заявителя. В уведомлението задължително се посочват наименованието и адресът на съответния орган или юридическо лице". По делото, нито в преписката се съдържат данни, че заявлението е препратено към друг орган, нито има подобно произнасяне за изпращането на заявлението в атакуваното решение. Следователно в тази част решението е незаконосъобразно, поради неправилно приложение на нормата на чл. 33 ЗДОИ, като следва да се отмени и да се върне с указание за правилното прилагане на закона. Заявлението следва да се уточни, като в условията на чл. 29 от ЗДОИ се посочи, кои са страните по договор ЕЕ 1250/05.08.2015 г., както и предмет на договора, доколкото органът да е в състояние да направи извод за евентуално

местонахождение на този договор, с оглед да се приложи чл. 32, ал. 1 ЗДОИ да се препрати заявлението към орган, за който има данни да държи такава информация.

Решението, предмет на оспорване се отменя и преписката се връща на административния орган за изпълнение указанията на съда. В становището на ответника по жалбата от 20.12.2021 г. се сочи, че такъв договор е видян в общодостъпен сайт на Българската банка за развитие, което дори и post factum, в условията на чл. 142, ал. 2 от АПК е основание да се дадат указания на ответника за следващи действия по заявление СОА21-ЕВ01-662/08.10.2021 г.

В това производство се дължат разноски, в полза на оспорващия до размер на платената държавна такса. За сумата от 1000 лева не се представят доказателства да е извършено такова плащане.

Съдът РЕШИ

ОТМЕНЯ по жалба на Т. Т. Д. решение решение РКР21-РИ09-18820.10.2021 г. на кмет на район К., СО.

ВРЪЩА административната преписка за ново произнасяне в 14 дневен срок на кмет на район К., СО, съобразно указанията на съда.

ОСЪЖДА Столична община да плати на Т. Т. Д., ЕГН [ЕГН] сумата 10 лева.

Решението не може да се обжалва.

Съдия